संप्राश्य चूतकुसुमं सह चन्दनेन
सत्यं हि पार्थ पुरुषोऽब्दशतं सुखी स्यात् ॥”
इति श्रीहरिभक्तिविलासे १४ विलासः ॥
(वसन्तकालोद्भवोत्सवमात्रम् । यथा, कथा-
सरित्सागरे । ४ । ४६ ।
“अथ तस्मिन् महावेशो वसन्तोत्सववासरे ।
आययौ प्रथमे यामे कुमारसचिवो निशि ॥”)
वसा, स्त्री, (वसति वस्ते वा । वस निवासे वस
आच्छादने वा + अच् । स्त्रियामाप् ।) मांस-
प्रभवधातुविशेषः । इत्यमरः ॥ (यथा, सुश्रुते
शारीरस्थाने ४ अध्याये ।
“शुद्धमांसस्य यः स्नेहः सा वसा परि-
कीर्त्तिता ॥”)
अस्या विवरणं मेदःशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ मांस-
रोहिणी । इति राजनिर्घण्टः ॥
वसाढ्यः, पुं, (वसया आढ्यः । प्रचुरवसावत्त्वादस्य
तथात्वम् ।) शिशुमारः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
वसिः, पुं, (वस्ते आच्छादयत्यनेन वस्यते आच्छा-
दनपूर्व्वकं ध्रियते इति वा । वस आच्छादने +
“खनिकष्यज्ञीति ।” उणा० ४ । १३९ । इति
इः ।) वसनम् । इत्युणादिकोषः ॥
वसिरं, क्ली, (वस् + किरच् ।) सामुद्रलवणम् ।
गजपिप्पली । इति धरण्यमरटीके ॥ (अस्य
गुणा यथा,—
“वसिरं शीतपाक्यञ्च सामुद्रलवणम् ।
विष्टम्भि दुर्ज्जरं रूक्षं शीतलं वातकोपनम् ॥”
इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अध्याये ॥
पुं, रक्तापामार्गः । तत्पर्य्यायो यथा,—
“रक्तोऽन्यो वसिरो वृत्तफलो धामार्गवोऽपि च ।
प्रत्यक्पर्णी केशपर्णी कथिता कपिपिप्पली ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
वसिष्ठः, पुं, (वशिष्ठः । पृषोदरादित्वात् शस्य सः ।)
वशिष्ठमुनिः । इति द्विरूपकोषः ॥
वसु, क्ली, (वसत्यनेनेति । वस + “शॄस्वृस्निहीति ।”
उणा० १ । ११ । इति उः ।) रत्नम् । धनम् ।
इत्यमरः ॥ (यथा, रघुः । ८ । ३१ ।
“स्वजनाश्रु किलातिसन्ततं
विदुषां सतृजतये बहुश्रुतम् ।
वसु तस्य विभोर्न केवलं
गुणवत्तापि परप्रयोजनम् ॥”)
वृद्ध्यौषधम् । श्यामम् । इति मेदिनी । से, ६ ॥
शाटकम् । इति विश्वः ॥ जलम् । इति सिद्धान्त-
कौमुद्यामुणादिवृत्तिः ॥
वसुः, पुं, (वसतीति । वस + उः ।) वकवृक्षः ।
अनलः । रश्मिः । गणदेवताविशेषः । इत्यमरः ॥
स चाष्टसंख्यातः । यथा,—
“धरो ध्रुवश्च सोमश्च विष्णुश्चैवानिलोऽनलः ।
प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवोऽष्टौ क्रमात् स्मृताः ॥”
इति भरतः ॥
दक्षो द्वितीयजन्मनि षष्ठमन्वन्तरे असिक्न्यां
पत्न्यां षष्टिकन्या जनयामास । ताः प्रजा-
पतिभ्यो दत्तवान् । धर्म्माय दश । तासां
नामानि । भानुर्लम्बा ककुद्यामिर्विश्वा साध्या
मरुत्वती वसुर्मुहूर्त्ता सङ्कल्पा । आसां मध्ये
वसोरष्टौ वसवः पुत्त्रा यथा । द्रोणः प्राणः ध्रुवः
अर्कः अग्निः दोषः वास्तुः विभावसुरिति ।
द्रोणस्य अभिमत्यां पत्न्यां हर्षशोकभयादयः
पुत्त्राः । १ । प्राणस्य उर्ज्जस्वत्यां द्वौ पुत्त्रौ सह-
आयुः पुरोजवश्च । २ । ध्रुवस्य धारण्यां पुरः
पुत्त्रः । ३ । अर्कस्य वासनायां तर्षादयः पुत्त्राः । ४ ।
अग्नेर्वसोर्धारायां द्रविणकादयः पुत्त्राः । ५ ।
दोषस्य शर्व्वर्य्यां शिशुमारो हरेरंशः । ६ ।
वास्तोराङ्गिरस्यां विश्वकर्म्मा । विश्वकर्म्मणः
पुत्त्रश्चाक्षुषो मनुरभूत् । विश्वे साध्या मनोः
सुताः । ७ । विभावसोरुषायां त्रयः पुत्त्राः
व्युष्टरोचिषातपनामानः । ८ । इति श्रीभागवत-
मतम् ॥ * ॥ मतान्तरे अष्टौ वसवो यथा,—
धरः १ ध्रुवः २ सोमः ३ सावित्रः ४ अनिलः ५
अनलः ६ प्रत्यूषः ७ प्रभासः ८ । इति महा-
भारते दानधर्म्मः ॥ अपि च ।
“आपो ध्रुवश्च सोमश्च धरश्चैवानिलोऽनलः ।
प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवोऽष्टौ प्रकीर्त्तिताः ॥
आपस्य पुत्त्रो वैतण्ड्यः श्रमः शान्तो ध्वनि-
स्तथा ।
ध्रुवस्य पुत्त्रो भगवान् कालो लोकप्रकालनः ॥
सोमस्य भगवान् वर्च्चा वर्च्चस्वी येन जायते ।
धरस्य पुत्त्रो द्रविणो हुतो हव्यवहस्तथा ॥
मनोहरायाः शिरसः प्राणोऽथ रमणस्तथा ।
अनिलस्य शिवा भार्य्या तस्याः पुत्त्रः पुरोजवाः ॥
अविज्ञातगतिश्चैव द्वौ पुत्त्रावनिलस्य तु ।
अग्निपुत्त्रः कुमारस्तु शरस्तम्बे व्यजायत ॥
तस्याः शाखो विशाखश्च नैगमेयश्च पृष्ठजाः ।
प्रत्यूषस्य विदुः पुत्त्रं ऋषिं नाम्ना च देवलम् ॥
द्वौ पुत्त्रौ देवलस्यापि क्षमावन्तौ मनीषिणौ ।
बृहस्पतेश्च भगिनी वरस्त्री ब्रह्मचारिणी ॥
प्रभासस्य तु सा भार्य्या वसूनामष्टमस्य च ।
विश्वकर्म्मा महाभागस्तस्यां जज्ञे प्रजापतिः ॥”
इति वह्निपुराणे काश्यपीयप्रजासर्गनामाध्यायः
कौर्म्मे १३ अध्यायश्च ॥ * ॥ (एते वशिष्ठस्य
धेनुं नन्दिनीमपहृत्य तच्छापग्रस्ताः पृथिव्यां
शन्तनुपुत्त्रा आसन् । तेषु द्यौनामा वसुरेव
कुरुवृद्धो भीष्मः । एतद्विवरणं यथा, देवीभाग-
वते । २ । ३ । २४—४४ ।
“एतस्मिन् समये चाष्टौ वसवः स्त्रीसम-
न्विताः ।
वशिष्ठस्याश्रमं प्राप्ता रममाणा यदृच्छया ॥
पृथ्वादीनां वसूनाञ्च मध्ये कोऽपि वसूत्तमः ।
द्यौर्नामा तस्य भार्य्याथ नन्दिनीं गां ददर्श ह ॥
दृष्ट्वा पतिं सा पप्रच्छ कस्येयं धेनुरुत्तमा ।
द्यौस्तामाह वशिष्ठस्य गौरियं शृणु सुन्दरि ! ॥
दुग्धमस्याः पिबेद्यस्तु नारी वा पुरुषोऽथवा ।
अयुतायुर्भवेन्नूनं सदैवागतयौवनः ।
तच्छ्रुत्वा सुन्दरी प्राह मर्त्त्यलोकेऽस्ति मे सखी ।
उशीनरस्य राजर्षेः पुत्त्री परमशोभना ॥
तस्या हेतोर्महाभाग ! सवत्सां गां पय-
स्विनीम् ।
आनयस्वाश्रमश्रेष्ठं नन्दिनीं कामदां शुभाम् ॥
यावदस्याः पयः पीत्वा सखी मम सदैव हि ।
मानुषेषु भवेदेका जरारोगविवर्ज्जिता ॥
तच्छ्रुत्वा वचनं तस्या द्यौर्जहार च नन्दिनीम् ।
अवमत्य मुनिं दान्तं पृथ्वाद्यैः सहितोऽनघः ॥
हृतायामथ नन्दिन्यां वशिष्ठस्तु महातपाः ।
आजगामाश्रमपदं फलान्यादाय सत्वरः ॥
नापश्यत् स यदा धेनुं सवत्सां स्वाश्रमे मुनिः ।
मृगयामास तेजस्वी गह्वरेषु वनेष्वपि ॥
नासादिता यदा धेनुश्चुकोपातिशयं मुनिः ।
वारुणिश्चापि विज्ञाय ध्यानेन वसुभिर्हृताम् ॥
वसुभिर्मे हृता धेनुर्यस्मान्मामवमन्य वै ।
तस्मात् सर्व्वे जनिष्यन्ति मानुषेषु न संशयः ॥
एवं शशाप धर्म्मात्मा वसूंस्तान् वारुणिः स्वयम् ।
श्रुत्वा विमनसः सर्व्वे प्रययुर्दुःखिताश्च ते ॥
शप्ताः स्म इति जानन्त ऋषिं तमुपचक्रमुः ।
प्रसादयन्तस्तमृषिं वसवः शरणं गताः ॥
मुनिस्तानाह धर्म्मात्मा वसून् दीनान् पुरः-
स्थितान् ।
अनुसंवत्सरं सर्व्वे शापमोक्षमवाप्स्यथ ॥
येनेयं विहृता धेनुर्नन्दिनी मम वत्सला ।
तस्माद्द्यौर्मानुषे देहे दीर्घकालं वसिष्यति ॥
ते शप्ताः पथि गच्छन्तीं गङ्गां दृष्ट्वा सरिद्व-
राम् ।
ऊचुस्तां प्रणताः सर्व्वे शप्तां चिन्तातुरां नदीम् ॥
भविष्यामो वयं देवि ! कथं देवाः सुधाशनाः ।
मानुषाणाञ्च जठरे चिन्तेयं महती हि नः ॥
तस्मात्त्वं मानुषी भूत्वा जनयास्मान् सरिद्वरे ! ।
शन्तनुर्नाम राजर्षिस्तस्य भार्य्या भवानघे ! ॥
जातान् जातान् जले चास्मान् निक्षिपस्व
सुरापगे ! ।
एवं शापविनिर्मोक्षो भविता नात्र संशयः ॥
तथेत्युक्ताश्च ते सर्व्वे जग्मुर्लोकं स्वकं पुनः ।
गङ्गापि निर्गता देवी चिन्तयमाना पुनः पुनः ॥”)
योक्त्रम् । राजा । इति मेदिनी । से, ६ ॥ धनाधिपः ।
इति विश्वः ॥ साधुः । इति शब्दरत्नावली ॥
पीतमुद्गः । वृषः । इति हेमचन्द्रः ॥ पुष्करिणी ।
इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः ॥ शिवः ।
सूर्य्यः । इत्यनेकार्थकोषः ॥ (विष्णुः । यथा,
महाभारते । १३ । १४९ । ८७ ।
“वसुप्रदो वासुदेवो वसुर्वसुमना हविः ॥”
“वसन्ति भूतान्यत्र एतेषु स्वयमपीति वसुः ।”
इति तत्र शाङ्करभाष्यम् ॥) कुलीनकायस्थस्य
पद्धतिविशेषः । यथा शूद्राणां नामकरणे वसु-
घोषादिपद्धतियुक्तनामत्वञ्च बोध्यम् । इत्युद्वाह-
तत्त्वम् ॥ अष्टसंख्या । यथा,—
“युग्माग्निकृतभूतानि षण्मुन्योर्वसुरन्ध्रयोः ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
(वकुलः । इहद्वोल सरीति च ख्यातः । अस्य
पर्य्यायो यथा,—